

[Nørlund.]

ogsaa være naturligt, at man fra Statsledelsens Side stiller sig ganske anderledes til de økonomiske Tilskud til denne almindelige fysiske Uddannelse.

Nu er det jo efterhaanden blevet bekendt, at Finansministeriet arbejder med Planer om en saakaldt Tipstjeneste, som man har indført den i Sverige og for nylig ogsaa i Norge. Generaldirektør Korst gjorde i Juni Maaned nogle Bemærkninger herom til „Ekstrabladet“, som viste, at man i Finansministeriet arbejdede med Sagen, og Finansministeren var jo ganske kort inde paa det under en tidligere Debat her i Salen. Men naar nu det netop er Finansministeriet, der beskæftiger sig med Tipstjenesten, er man naturligvis klar over, at det ikke er af Interesse for Sporten eller Idrætten, men af Interesse for Pengene — ellers var det jo ikke Finansministeriet, der beskæftigede sig med denne Sag —, og derfor er det nødvendigt, at det allerede paa nuværende Tidspunkt fra idrætsinteresserede Kredse kommer til Orde, at hvis man indfører en Tipstjeneste, maa det i hvert Fald være saaledes, at det betyder en ganske væsentlig Forhøjelse af Idrættens Statstilskud.

Man har en vis Baggrund for at fremføre Betæneligheder ved en saadan Spille- og Lotterivirksomhed i Forbindelse med Sporten — det er jo ikke udelukkende gode Erfaringer, man har fra Totalisatorvirksomhedens Forbindelse med Cykel- og Travsporten —, men paa den anden Side maa det erkendes, at naar Tilstandene er saaledes, at Sportsforeningerne alligevel tvinges til Andespil og al mulig anden Lotterivirksomhed for at skaffe Penge, blegner Betænelighederne i nogen Grad. Det er nødvendigt, at der skaffes flere Penge til Idrætten, og man maa dog stille det saaledes op, at hvis Staten skaffer sig Pengemidler ved Hjælp af Sporten, saa maa disse Pengemidler først og fremmest komme Sporten til gode. Hidtil har Sporten levet en Skyggetilværelse paa Finanslovene. Hvis man nu vil indføre en Tipstjeneste, er det nødvendigt, at det ikke blot bliver en Fids for Finansministeren i hans Jagt efter Skatteobjekter, men at det skaber Betingelser for en Udvikling af Idrætslivet.

Men dansk Idræts Problemer klares næppe udelukkende ved et forøget Statstilskud. Der rejser sig ganske naturligt med det samme det Spørgsmaal: Hvordan skal Pengene fra det øgede Tilskud anvendes? Jeg tror, det bliver nødvendigt, at Staten netop med et større Statstilskud som Bag-

grund interesserer sig mere for dansk Idræts organisatoriske Opbygning, og jeg har absolut den Fornemmelse, at det ogsaa fra Idrættens Side vil blive opfattet som en naturlig Ting, netop naar Spørgsmaalet rejses i Forbindelse med en klækkelig Forhøjelse af Statstilskuddet. Hvis det er for stærkt at sige, at der er Kaos paa det organisatoriske Omraade inden for Idrætten herhjemme, saa er det i hvert Fald en given Ting, at der er ganske utidssvarende Forhold. Mange af Idrættens gode Kræfter ofres paa indbyrdes Strid inden for Idrætsverdenen. Man arbejder ikke efter en samlet og bevidst Plan for Idrættens Fremme, ud fra det Perspektiv, at hele Folket kan blive draget med ind i den fysiske Opdragelse, men megen Kraft bruges paa at føre Strid mellem Storklubber og Smaaklubber, mellem A-Rækker og B-Rækker, mellem København og Provins, mellem Firmaidræt og Konkurrenceidræt og al den Slags. Det er ganske meningsløst, at Idrættens Kræfter skal optages af denne Strid. Der kan fremføres en Række Synspunkter baade fra den ene og den anden Side, men det, det i sidste Instans næsten altid drejer sig om, er Spørgsmaalet om Fordeling af de økonomiske Midler, Fordeling af Indtjeningsmulighederne, og jeg tror, at hvis Staten samtidig med, at den stiller betydeligt større Midler til Raadighed for Idrætten — og jeg maa her fremhæve, at der maa ske en fuldstændig Ændring af den nuværende Indstilling, et 5 eller 10 Gange saa stort Statstilskud vil i og for sig ikke være urimeligt —, vil interessere sig mere for Idrættens organisatoriske Opbygning, vil man være i Stand til at løse mange af de Stridsspørgsmaal, som i Dag tynger Idrættens Udvikling, og som skader Idrætten i dens Arbejde for at gavne Folkesundheden.

Det maa maaske i den Forbindelse være mig tilladt at nævne lidt om Forholdene i Norge, fordi man i Norge er kommet ind paa en ganske anderledes positiv Stilling til hele Idrætsspørgsmaalet. Der er efter Befrielsen i Norge sket en Sammensmeltning af de landsomspændende Idrætsforbund, som fandtes, nemlig Arbejdernes Idrætsforbund og de almindelige Idrætsforbund. De har sluttet sig sammen til eet Forbund: Norges Idrætsforbund. Norges Idrætsforbunds Formaaalsparagraf gaar ud paa, at man sætter sig som Opgave at „lede og organisere Landets Idræt, saadan at den bliver et Led i Arbejdet for Udviklingen af Folkets Sundhed og Folkets aandelige og fysiske Kultur“. Man tager altsaa den Opgave paa sig at lede og organisere hele Lan-